

dat fra FN og nu har fået det, kan melde sig under fanerne i FN's tjeneste.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Hr. Morten Helveg Petersen har bestemt ret i, at vi i SF lytter betydelig mere, når FN taler, end når Bush taler, også fordi vi forventer, at der kommer noget mere sammenhængende ud i forhold til et syn på international ret og sådan noget. Så langt er vi vel enige. Vi er også enige om, at det, der skete, var et brud på al international ret. Det diskuterede vi jo grundigt i går.

Men jeg forstår så til gengæld ikke, at De Radikale ikke er mere optaget af følgende spørgsmål, hvis nu De Radikale deler den analyse, at situationen i Irak ikke bevæger sig fremad, men bevæger sig mod stadig større modsætninger: Hvad er så svaret på det? Er det at fortsætte den militære opbygning til et eller andet punkt, og når vi har gjort det, så at forlænge den endnu en gang, eller er det at tvinge et internationalt samfund til at vedtage nogle bindende frister for overdragelse af magt, for, hvilken bestemmende magt FN skal have?

Sagen er jo, at USA stadig bevarer den bestemmende rolle i den nuværende situation. Og der forstår jeg så ikke, at De Radikale ikke er mere bekymret over den situation, end jeg synes de korte bemærkninger giver indtryk af.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det er jo én lang udenomssnak – det er jo én lang udenomssnak! Hr. Søvndal prøver at spekulere i, hvad man måtte mene i Frankrig og i Tyskland, uden at hr. Søvndal prøver at forholde sig selvstændigt og på vegne af SF til, hvad der ligger på bordet i form af en vedtaget resolution i FN's Sikkerhedsråd.

Jeg må indrømme, at jeg desværre ikke har forhåbninger om, at vi kommer meget videre i debatten. Jeg efterlades i hvert fald med det indtryk, at hvis der er et fast holdepunkt her i en omskiftelig verden, så er det, at hr. Villy Søvndal er aldeles upåvirket af, hvad der ellers måtte være sket rundt omkring, herunder en resolution i FN's Sikkerhedsråd, der er enstemmigt vedtaget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror slet ikke, jeg har nævnt Frankrig og Tyskland under mine korte bemærkninger til hr. Morten Helveg Petersen, men lad det nu ligge.

Men jeg synes, jeg har argumenteret meget præcist for, hvorfor vi ikke tror på, at militære svar vil løse den nuværende situation i Irak. Jeg synes, jeg har argumenteret meget præcist for, at det, der tegner sig, er et billede, hvor modsætningsforholdene, hvor konflikterne, hvor spændingerne, hvor antallet af dræbte soldater vokser hver dag. Fra at være én om ugen blev det til én om dagen. Nu er det flere om dagen. Det er da en ulyksalig situation, som må rejse nogle overvejelser om, hvad man gør ved den situation.

Så forstår jeg, at De Radikales svar er, at det klarer vi ved at sende flere derved, og vi forlænger så fristerne, når det bliver nødvendigt – det bliver det formentlig også i forhold til det her beslutningsforslag. Så klarer vi det på den måde. Det synes jeg er et dårligt svar. Jeg synes ikke, det hænger sammen.

Jeg synes, man er nødt til at gå ind også fra radikal side, fra dansk side og spørge, hvordan vi sikrer en langt hurtigere magtovertagelse fra de irakere, der opfatter det, der sker nu, som illegitimt, og hvor den stigende modstand er en konsekvens af, at folk i Irak bredt og ikke snævert, som nogle ordførere har sagt, opfatter, at de har med en besættelsesmagt at gøre, der i stigende grad oven i købet anvender midler, som betyder, at modsætningen alene af den grund vokser i form af jernnævepolitik osv.

Kl. 9.55

Det er det ræsonnement, der bringer os frem til at sige, at vi er nødt til helt anderledes at ønske, som i øvrigt Frankrig – nu nævner jeg så Frankrig og Tyskland – også ønskede, da man diskuterede FN-resolutionen, at der kom bindende tidsfrister ind. Det kom der som bekendt ikke, hvilket både Frankrig og Tyskland efterfølgende beklagede, men så alligevel valgte at stemme for.

Formanden:

Så er det en sidste kort bemærkning til hr. Morten Helveg Petersen.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Allerførst: Jeg tillod mig at lytte til hr. Villy Søvndals ordførertale, hvor, som jeg husker det,